

Og så glæder jeg mig over, at de allerfleste ordførere har formuleret sig i en form, så man har mulighed for – uden at nogen kan sige, at man har skiftet holdning undervejs – at stemme for, når vi når frem til tredjebehandlingen. Og det vil være min forventning, indtil det modsatte er bevist.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om fastsættelse af slutdato for de kommunale økonomiske forhandlinger.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 8/12 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Regeringens udgangspunkt for kommuneforhandlingerne vil ligge i forlængelse af de sidste års aftaler: at føre en forsvarlig økonomisk politik, der samtidig giver såvel kommuner som amter et tilstrækkeligt råderum til fortsat at skabe de velfærdsydelse, som er knyttet til det danske velfærdssamfund.

Det er således også i forhandlingerne for 2002 regeringens hensigt at forene målene for den offentlige service og den overordnede økonomiske politik.

For at dette kan imødekommes, er det vigtigt, at kommuneforhandlingerne gennemføres på baggrund af sikre skøn og forventninger for den

økonomiske situation i kommuner og amter i det år, det handler om lige nu, altså 2002.

Det skal sikre, at budgetlægningen i kommuner og amter, som jo afsluttes fremme i oktober måned, kan baseres på forudsætningerne fra kommuneaftaler, der giver et realistisk billede af de forventede forhold i 2002. De nødvendige oplysninger for opgørelsen af den økonomiske situation i kommuner og amter og derved beregningen af bloktilskuddet foreligger ultimo maj/primio juni.

Og det er derfor, vi har haft tradition for at gennemføre aftalerne mellem regeringen, kommunerne og amterne i juni måned.

En række centrale oplysninger som f.eks. opgørelse af udskrivningsgrundlaget fra året to år før budgetåret, det er det grundlag, der tages udgangspunkt i ved beregning af det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for den enkelte kommune og det enkelte amt. Det er én af oplysningerne, vi har brug for.

Opgørelse af den kommunale budgetgaranti, fordeling af selskabsskat, opgørelse af momspuljen, skøn over efterregulering af skat og udligning og provenu for ejendomsskatter, alle disse mange og faktisk meget afgørende oplysninger om hele indtægtsgrundlaget for kommunerne, er altså ikke tilgængelige før ved måneds-skiftet maj/juni.

Det vil derfor være forbundet med meget betydelig usikkerhed at indgå aftalerne allerede medio april. Og det vil i høj grad gøre forhandlingerne mindre meningsfulde, da man meget vel kan risikere, at det, man forhandler om, ligger inden for den meget store usikkerhed, der er ved at gennemføre forhandlinger på et tidligere tidspunkt end juni.

Det økonomiske udgangspunkt, som aftalerne ville skulle indgås på baggrund af, vil endvidere ikke være realistisk i forhold til de forudsætninger, som vi skulle lægge til grund for kommunernes budgetlægning i oktober måned. Og derfor ville kommunerne ikke på nogen områder vinde ved at have forhandlinger på et tidligere grundlag. Regeringen ville ikke kunne levere noget, der var bedre, tværtimod, nemlig noget, der kun var usikkert, og derfor vil Folketinget også få et dårligt grundlag at forholde sig til.

Regeringen ville være meget glad for, om det meningsfuldt kunne lade sig gøre. Vi anerkender fuldstændigt det, der er indstillingen i beslutningsforslaget, at det ville være godt, om vi havde lidt mere tid, hvorunder ikke udviklingen

samtidig løb fra os, hvor vi ikke kunne bedømme forventninger og skøn tilstrækkelig præcist. Men vi er altså af disse grunde, jeg har nævnt, i den situation, at det eneste meningsfulde tidspunkt at gennemføre ordentlige forhandlinger på med afslutning vil være juni måned.

Det vil således altså omvendt ikke være teknisk muligt at indgå aftaler medio april, der sikrer kommuner og amter en tilstrækkelig sikkerhed for, at det økonomiske fundament for 2002 er i orden, og derfor vil regeringen være afvisende over for beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Klaus Hækkerup som ordfører.

Klaus Hækkerup (S):

Det forslag, vi nu behandler, er en fremrykning af aftalen mellem regeringen og de kommunale organisationer om rammerne for kommunernes økonomi.

Umiddelbart lyder det overordentlig sympatisk, for så kunne man gå i gang med at budgetlægge i kommunerne på et tidligere tidspunkt.

Imidlertid er der et afgørende hovedhensyn, der taler imod en sådan fremrykning, som ministeren også understregede, nemlig ønsket om at have et sikkert grundlag at forhandle på, eller et grundlag, der er så sikkert som muligt. Og der foreligger ikke sådanne skøn for den økonomiske udvikling for det kommende år for kommuner og amter, der gør det realistisk muligt at forhandle på et tidligere tidspunkt.

Hvis vi f.eks. tager de forhandlinger, der skal foregå om budgettet for næste år, altså 2002, er udgangspunktet for beregningerne af det skattegrundlag, kommunerne skal udskrive deres skat på, indkomståret 2000, som vi lige har forladt. Selvangivelserne for år 2000 begynder at komme ind her i løbet af foråret, og når vi kommer frem til slutningen af maj og begyndelsen af juni, har man fået så mange godkendte selvangivelser ind, at man med rimelig sikkerhed kan sige, hvad borgernes indtægter var i år 2000. På baggrund heraf og af den forventede stigning i borgernes indtægter fra 2000 til 2001 og fra 2001 til 2002 kan man så beregne, hvad man realistisk kan forvente, at indtægterne vil være for kommunerne i 2002.

Som ministeren nævnte, er der også andre forhold, der foreligger belyst i slutningen af maj eller begyndelsen af juni: fordelingen af selvskabsskat, opgørelsen over momspuljen, et skøn

over efterregulering af skat og udligning og provenuet for ejendomsskatterne.

Alt i alt: Hensynet til at kunne indgå nogle aftaler, der bare er rimelig holdbare, tilsiger altså, at man ikke laver den fremrykning.

Jamen, kan SF sige, skal Folketinget overhovedet ikke inddrages? Jo, selvfølgelig skal Folketinget da det. Vi behandler jo i Finansudvalget det aktstykke, der fastsætter, hvilket bloktilskud der skal gives til kommunerne på baggrund af forhandlingerne. Det gør vi i juni måned, og på det tidspunkt har Folketinget adgang til at tage den første drøftelse.

Jeg vil også gerne fremhæve endnu en principiel ting i forbindelse med dette her. De aftaler, der indgås mellem regeringen, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, bliver indgået, uden at parterne har noget bindende mandat til at forhandle. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen må henstille til deres medlemmer, at de følger aftalen; men de kan ikke binde dem til den; det har de ikke noget mandat til. Regeringen må på sin side søge at få de lovforslag, som den har aftalt med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening, gennemført i Folketinget, og lige så vel som det jo sommetider har knebet for Kommunernes Landsforening at få kommunerne til at leve op til aftalen, har vi også en sjælden gang oplevet, at en regering ikke helt har fået gennemført den politik, den havde aftalt med de kommunale organisationer, her i Folketinget. Den parlamentariske indflydelse på det, der kommer ud af forhandlingerne, er fuldt og helt sikret, og Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte det beslutningsforslag, SF har fremsat.

Lad mig i øvrigt sige, at jeg sådan set godt forstår, at SF ønsker, at behandlingen skal afsluttes før 1. juni, for da er SF nemlig gået på sommerferie, som der står i bemærkningerne. Vi andre er i den mødefri periode i Folketinget, og vi er selvfølgelig klar til at møde, når der er udvalgsbehandling. Men at SF går så tidligt på sommerferie, er en luksus, vi andre ikke kan tillade os.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har forstået, at hr. Egil Møller får lov til at holde sin ordførertale nu på dispensation.

Egil Møller (DF):

Idet Dansk Folkepartis ordfører på området, hr. Poul Nødgaard, er forhindret i at gå på talerstolen nu, fordi han udfører andre opgaver her i sa-

len, skal jeg på Dansk Folkepartis vegne udtale følgende:

Dansk Folkeparti finder, at det forslag, Folketinget her har til behandling, bør kunne samle hele Folketinget. Når dette fremføres i en så bestemt form, er det, fordi det vil være gavnligt for folkestyret, at Folketinget bliver inddraget i den kommunale og amtskommunale økonomi på et tidligt tidspunkt.

Som det er nu, har det altid været sædvanen, at finansministeren på regeringens vegne indgår en bindende aftale, som ganske vist kommer til godkendelse i Finansudvalget. Denne praksis vil det være gavnligt at ændre, således af Folketinget frit kan drøfte og dermed være medbestemmende om, hvilke rammer der skal være for den kommunale økonomi for det efterfølgende finansår.

Dansk Folkeparti ser frem til, at der sker en nyskabelse på området vedrørende kommunernes økonomi, således at Folketinget fremover bliver medbestemmende om, hvilke økonomiske rammer staten skal fastsætte på området.

Tak til Venstres, De Konservatives og SF's ordførere, fordi jeg måtte komme før dem i orderrækken.

Else Winther Andersen (V):

Dette beslutningsforslag fra SF tager jo udgangspunkt i kommuneforhandlingerne.

I Venstre lægger vi megen vægt på, at kommuneforhandlingerne skal være et anliggende mellem regeringen, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, og som det er blevet sagt tidligere, er det jo to selvstændige foreninger, der handler ud fra det mandat, de har i deres bagland. De er ikke udnævnt af Folketinget.

I Venstre vurderer vi også, at det er meget vigtigt, at der foreligger de rigtige økonomiske vurderinger, når der skal forhandles, og det er rigtigt, at de først foreligger sidst i maj måned. Før kan man ikke få dem, og derfor vil det være meget forkert at fremrykke tidspunktet.

Enhver, der har siddet i en kommunalbestyrelse, ved, at det kan være svært nok at lave budgetter og få budgetaftaler igennem på det tidspunkt, selv med de tal, der er så korrekte som vel muligt. Hvis vi så skal til at lave tingene om, fordi det viser sig, at budgetsønnen ikke har været rigtigt, vil vi i hvert fald ikke få tak for det ude i kommunerne, så jeg vil på Venstres vegne afvise forslaget fra SF.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi enige med SF i, at det af hensyn til budgetbehandlingen i kommunerne er hensigtsmæssigt, at de årlige økonomiforhandlinger afsluttes så tidligt som muligt, og vi vil også gerne sammen med SF opfordre regeringen til at tilgodese dette hensyn. Men vi kan bestemt ikke støtte SF's beslutningsforslag om at fastlægge en egentlig slutdato for forhandlingerne.

Vi har en række tekniske indvendinger over for at fastlægge en sådan afslutningsdato. Disse tekniske indvendinger er gennemgået på fortrinlig vis af andre ordførere, og derfor behøver jeg ikke gentage dem. Men ellers er vores udgangspunkt, at det er regeringens ansvar at tilrettelægge forhandlingsforløbet således, at de hensyn, der skal tages i den forbindelse, bliver tilgodeset.

Vi er heller ikke enige med SF i, at forhandlingsresultatet nødvendigvis skal underkastes en egentlig behandling i Folketinget. Normalt er det jo overladt til Finansudvalget på Folketingets vegne at forholde sig til forhandlingsresultatet, og under normale omstændigheder må det være fuldt tilstrækkeligt. Man kan selvfølgelig forestille sig en situation, hvor et flertal i Finansudvalget ikke kan støtte regeringens forhandlingsresultat, og her kan der selvsagt være grundlag for efterfølgende at inddrage hele Folketinget. Men det kan jo som bekendt også lade sig gøre, selv om Tinget for at bruge SF's formulering »holder ferie«. Vi andre siger, det er i den mødefri periode, for folketingsåret slutter faktisk først i oktober.

Efter vores mening må regeringen altså meget gerne skynde sig med at få afsluttet forhandlingerne. Men vi kan ikke støtte SF's forslag, og det kan vi i øvrigt heller ikke under hensyntagen til de politiske udsigter efter det næste folketingsvalg.

Knud Erik Hansen (SF):

Da vores ordfører, hr. Kristen Touborg, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre hans tale.

Jeg vil da godt give dem, der har angrebet os for terminologien »sommerferie«, ret og sige, at jeg nok skal korrekte forslagsstillerne og meddele dem, at det er en forkert terminologi, og at det rigtige er den mødefri periode. Jeg plages også af denne betegnelse, så den kritik vil jeg meget gerne imødekomme.

Ellers vil jeg gerne sige, at der jo er to store økonomiske sager, som Folketinget skal træffe

beslutning om, og som begge har stor betydning for de økonomiske rammer, samfundet skal fungere i. Den ene er finansloven, og den anden er de økonomiske forhandlinger med kommunerne.

Finansloven har en procedure, hvor regeringen fremsender et forslag i løbet af efteråret, hvorefter de forskellige partier kommer med deres udspil. Forhandlingerne går så i gang, derefter træffes beslutningerne, og hele forløbet foregår i en åben debat. Til forskel herfra foregår de kommunale økonomiforhandlinger i lukkede møder mellem finansministeren og de kommunale parter.

Folketinget er for så vidt sat ud af spillet. Folketinget har ingen muligheder for at have en åben debat om, hvilket niveau og hvilke prioriteringer der skal lægges til grund for den vigtige udmøntning, der har interesse for velfærdssamfundet, og hvor amterne og kommunerne har en ganske stor opgave. Desuden sker forhandlingerne ikke kun i lukkede fora, men også i Folketingets mødefri periode, og forhandlingsresultatet godkendes i Finansudvalget, ikke i Folketinget, og igen for lukkede døre.

SF har gennem de seneste år fremsat forslag om, at Folketinget skal have mulighed for at blive medinddraget i Finansministeriets oplæg; men vi har desværre aldrig kunnet få flertal for dette synspunkt, hvilket undrer os.

Da vi fortsat synes, det er utrolig vigtigt, at Folketinget ansvarliggøres i beslutninger om den kommunale økonomi, foreslår vi så med dette forslag, at forhandlingerne fremrykkes, således at Folketinget i det mindste får mulighed for en åben drøftelse af forhandlingsresultatet. Ud over at forhandlingsresultatet i højere grad vil forpligte folketingsmedlemmerne, så de ikke længere kan køre på frihjul, vil en sådan debat også have betydning for den offentlige debat om de meget vigtige ting, der fastlægges i disse rammer, nemlig en masse prioriteringer for velfærdssamfundet. En fremrykning vil endvidere betyde en stor lettelse for amter og kommuner i deres budgetarbejde, idet de økonomiske rammer vil være fastlagt, inden udarbejdelsen af budgetforslagene foregår.

Dette er begrundelsen for, at beslutningsforslaget går ud på, at forhandlingerne fremrykkes til april måned i stedet for som nu at foregå i juni måned.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Knud Erik Hansen siger, at Folketinget overhovedet ikke har nogen indflydelse på det oplæg, regeringen forhandler med kommunerne om. Nu har der jo gennem de sidste 20 år været en næsten fast tradition for, at der om foråret, inden forhandlingerne påbegyndes, er en forespørgselsdebat i Folketinget, ofte afsluttet med gennemførelse af forslag til vedtagelse. Jeg vil godt spørge SF's ordfører, om hans bemærkning om, at Folketinget overhovedet ikke har indflydelse, skal forstås sådan, at SF opfatter disse vedtagelser som fuldstændig ligegyldige, og at regeringen bare kan sidde dem overhørig.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Svaret må selvfølgelig blive nej, det er da helt åbenlyst. Men det, vi ønsker, er, at der meget mere systematisk sikres en procedure, hvor Folketinget er med i de enormt vigtige drøftelser, der foregår om den kommunale økonomi.

Kommunerne og amterne har jo et kæmpeansvar for udmøntningen af hele velfærdssamfundet, og vi lægger nogle rammer, som er enormt vigtige for det samfund, alle skal fungere i. Derfor vil vi godt have en fast, formel procedure, som sikrer, at Folketinget er inde i billedet, og at det ikke er tilfældigt, om der nu bliver rejst en forespørgsel. Det er det, der er baggrunden for vores holdning i denne sag.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Baggrunden for SF's beslutningsforslag er bl.a. et ønske om at give Folketinget mulighed for at forholde sig til resultatet af de kommunale økonomiske forhandlinger med det formål at ansvarliggøre Folketinget.

Det er jo et ædelt formål at søge at gøre Folketinget ansvarligt for resultatet af nogle forhandlinger, som Folketinget ikke har deltaget i. Men det er også problematisk, hvis man lægger op til, at kommuneforhandlingerne skal afsluttes med en debat i Folketinget, hvor partierne skal forholde sig til resultatet.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at det vil være umuligt at nå til et fornuftigt forhandlingsresultat, hvis forhandlingsparterne ved, at Folketinget efterfølgende skal forholde sig til det. Det hele kan let ende i en stor, usaglig politisering til skade for landets økonomi og det lokale selvstyre.

På dette punkt er Det Radikale Venstre konservativt. Vi foretrækker den gamle model, hvor Folketinget bliver orienteret om udgangspunktet for forhandlingerne, herunder den budgettede realvækst i serviceudgifter og andre forudsætninger, og hvor Finansudvalget efterfølgende – normalt tror jeg altid – tager forhandlingsresultaterne til efterretning.

Jeg mener heller ikke, at den nuværende tidsplan giver de store problemer for kommunernes budgetlægning. Det er i hvert fald ikke min erfaring fra min tid i økonomiudvalget i Københavns Borgerrepræsentation. Det er prognoserne og tallene, der giver problemerne.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke stemme for beslutningsforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører på kommunespørgsmål ikke er til stede, skal jeg meddele følgende:

Enhedslisten er helt enig med SF i, at Folketinget burde inddrages meget mere i forhandlingerne med kommunerne om de økonomiske rammer. Vi kan derfor støtte forslaget, men vil understrege, at det ikke på nogen måde er ensbetydende med en accept af de lukkede forhandlinger, der foregår mellem Finansministeriet og de kommunale organisationer. Det er ikke blot Folketinget, men i særdeleshed de enkelte kommuner og kommunalbestyrelsesmedlemmer, der sættes totalt uden for reel indflydelse på meget afgørende beslutninger om kommunernes vilkår.

Vi godkender ikke de meget stramme økonomiske rammer, der aftales. Vi er imod, at der gang på gang bag lukkede døre træffes vidtgående beslutninger om kommunale spørgsmål, der ikke har meget med økonomiske rammer at gøre, men indholdsmæssigt ændrer den kommunale opgaveløsning.

Selv om vi støtter dette forslag, mener vi, der er brug for en helt anden måde at regulere forholdet mellem staten og kommunerne på. For at give Folketinget reel indflydelse burde regeringen på forhånd sikre sig et flertal for et forhandlingsmandat i Folketinget i stedet for efterfølgende at få en godkendelse af det, der er aftalt med kommunernes top, ved at true med, at godkender Folketinget ikke forhandlingsresultatet, bremses statens bevillinger til kommunerne.

Tove Videbæk (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, hr. Ole M. Nielsen, ikke kan være til stede, skal

jeg på mit partis vegne udtale, at Kristeligt Folkeparti støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Knud Erik Hansen.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg skal takke for reaktionerne og i hvert fald sige tak for, at man har taget sagen alvorligt. Det er nemlig en alvorlig sag.

Men jeg oplever også, at der måske i virkeligheden har været to holdninger, to typer reaktioner i diskussionen. Den ene reaktion går på, i hvilket omfang Folketinget skal gå ind og blande sig i debatten, og her oplever jeg, at der i hvert fald hos nogle er en skepsis over for, at Folketinget skal blande sig, og det bekymrer mig lidt. Det er nemlig nogle vigtige rammer, Folketinget fastlægger for kommunernes økonomi.

Jeg kan godt se, at der kan være nogle tekniske diskussioner, som skal tages. De diskussioner synes jeg man kunne tage i udvalget og se, om problemerne er så alvorlige, at de kan forhindre os i at fremrykke tidspunktet, så Folketinget kan komme med i debatten. Men det er ting, vi kan drøfte i udvalget.

Jeg ser frem til, at vi i hvert fald kan tage den tekniske diskussion, og så vil jeg håbe, at nogle måske ville synes, at det her alligevel er en så vigtig sag, at det faktisk også er noget, som Folketinget skal have det reelle politiske ansvar for.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

For at der ikke skal være tvivl: Vi betragter sandelig også det her som en vigtig sag. Over halvdelen af de samlede offentlige udgifter afholdes jo af kommuner og amtskommuner, så der er selvfølgelig al mulig grund til at være opmærksom på tingene.

Men når SF's ordfører siger, at det, SF er interesseret i, er de økonomiske rammer, regeringen fastlægger for kommunerne, vil jeg godt sige, at de økonomiske rammer fastlægges som en del af den samlede økonomiske politik, regeringen fører i dette land. Den samlede økonomiske politik fastlægges i forbindelse med finansloven, så det er i virkeligheden i finansloven, den langsigtede målsætning for den økonomiske politik fastlægges, og det samme gælder for den konkrete politik for næste år. Så hvis SF ønsker, at der uden videre skal tilføres kommunerne flere

penge, må det ske ved et ændringsforslag til finansloven.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Af sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen).
(Fremsat 13/12 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holger Graversen (S):

Lovforslaget indeholder ganske enkelt et forbud mod at reklamere for tobaksprodukter af enhver art undtagen i og ved specielle tobaksforretninger og inde i butikker, der sælger tobaksvarer. Disse steder må der kun vises navnet og prisskiltet. Lovforslaget er således en god opfølgning på regeringens folkesundhedsplan og den konkrete lovgivning på tobaksområdet om forbud mod tobaksrygning i skoler m.v., vi allerede vedtog i efteråret.

Formålet med dette forslag er naturligvis også at begrænse de sundhedsskader, som brugen af tobak bevisligt medfører. Både rygere og ikkerygere ved alt om, hvor svært det er at holde op med at ryge. Vi kan bare henvise til, at over halvdelen af rygere ønsker at holde op, hvormod det desværre kun lykkes for en mindre del. Derfor er der al god logik i at gøre alt, hvad vi kan, for at børn og unge ikke bliver rygere, og at der ikke bliver flere nye rygere, og vi mener, at et forbud mod reklamer kan bidrage væsentligt til det.

Det er nemlig ikke rigtigt, som bl.a. tobaksindustrien hævder, at reklamer ikke har indflydelse på især børn og unges lyst til at ryge, og ellers ville man vel heller ikke ofre ca. 34 mio. kr. på reklamer på området. Næh, flere amerikanske undersøgelser blandt 13-16-årige viser, at smarte tobaksreklamer påvirker i negativ retning. Jeg mener også, at smarte tobaksreklamer kan gøre det sværere for mange rygere, der ønsker at gennemføre et rygestop, så vi støtter også rygestopperne med forslaget, og det er der god grund til at gøre.

Sponsorering bliver også forbudt, hvis en sponsorstøtte er betinget af en form for reklame. Men selvfølgelig har alle – også tobaksfirmaer – fortsat lov til at støtte godgørende formål som idræt og kultur, og man kan vel sige, at det ville give tobaksindustrien en dårlig omtale, hvis den med henvisning til dette lovforslag eksempelvis agtede at stoppe støtten til Det Kongelige Teater.

Socialdemokratiet kan altså varmt støtte forslaget om et reklameforbud. Et sådant forbud er i øvrigt allerede lavet i en lang række lande, hvor befolkningen end ikke ryger nær så meget som i Danmark, så vi støtter forslaget.

Gyda Kongsted (V):

I Danmark har vi en fuldt ud lovlig etableret tobaksindustri, og når man har en lovlig industri, kan man ikke samtidig knægte denne lovlige industris ytringsfrihed med et totalt forbud mod at reklamere for egne produkter, uanset om det sker på et offentligt område eller et privat område, jf. ministerens bemærkninger til § 3.

Ministerens intentioner om at begrænse rygning og antallet af nye rygere har Venstre sympati for. Men det er altså ikke den rigtige vej at gå, hvilket analyser jo også bekræfter, når man sammenligner rygning i lande med reklameforbud og lande, hvor der ikke findes reklameforbud.

Allerede i 1999 indgik den daværende regering og den danske tobaksindustri en meget stram og restriktiv aftale om hele reklamesiden, netop for at undgå at unge mennesker under 30 år skulle blive udsat for en reklamestrøm fra industriens side, der kunne skabe nye rygere. Denne aftale er blevet overholdt.

Aftalen af 1999 blev endda så stram, at den i § 10 indeholder en bestemmelse om, at markedsføringen for den danske tobaksindustri ikke må søges omgået ved i stedet for at nævne en tobaksvares navn at anvende et mærke, emblem, symbol m.v. Derfor virker det meget besynder-